

dokončena, má ovšem strana — nebyla-li stavba dokončena již dříve — tak dlouho čas, pokud lhůta sama neuplynula, neboť teprve, když projde lhůta k dokončení stavby určená, lze dle skutečného stavu věci, jenž tu je rozhodný, vyřknouti, zda snad nebylo vyhověno požadavku o dodržení této lhůty.

Z toho však následuje, že žádá-li úřad průkaz o skutečnosti včasného dokončení stavby, nemůže tak učiniti v době, kdy straně se tím ukládá průkaz o věci teprve budoucí. Činí-li pak úřad své rozhodnutí závislým na podání průkazu o uvedené skutečnosti, je rovněž patrné, že nesmí je vydati dříve, než jest straně dle skutečných poměrů možno průkaz takový podati.

Mohla-li by tímto postupem snad býti ohrožena dobytost dávky, nespadá na váhu, když vládní nařízení v té příčině nijaké dispozice neučinilo.

Z těchto důvodů je rozhodnutí v odpor vzaté i v tom směru nezákonné, pokud jím žal. úřad, vycházející z právního názoru, jehož mylnost svrchu byla prokázána, rozhodl, že st-ka je povinna k placení dávky z přírůstku hodnoty z prodeje parcely č. kat. —.

Č. 1211.

Honební právo (Čechy): Zkoumání »daných poměrů« dle § 13 čes. hon. zák.

(Nález ze dne 11. března 1922 č. 3408.)

Prejudikatura: nál. č. 13, 435, 467, 589, 597, 715, 736, 822 a j.

Věc: Vavřinec G. a soudr. v P. (adv. Dr. B. Knöpfelmacher z Lito-měřic) proti zemskému správnímu výboru v Praze stran pronájmu honitby.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: V sezení honebního výboru v P. byla obecní honitba, jež byla do té doby pronajata Gustavu B. v M. V., z volné ruky pronajata nájemní smlouvou z — dle § 13 hon. zák. Josefu W. na dobu od 1. února 1921 do 31. ledna 1927 za roční nájemné 2100 K za podmínek v nájemní smlouvě blíže označených.

Okresní správní komise v N. J. nevyhověla stížnosti Vavřince G. a soudr. do tohoto pronájmu podané a vzala uvedený pronájem honitby na vědomí.

Stížnost, kterou V. G. a soudr. do tohoto usnesení podali k zemskému správnímu výboru v Praze, zamítl tento nař. rozhodnutím, a to s odůvodněním, že zemský správní výbor nemohl nabýti z jednacíh spisů přesvědčení o nevýhodnosti uzavřeného pronájmu, neboť sporná honitba byla pronajata místnímu usedlíku za souhlasu převážného počtu honebního společenstva a honební výbor, jemuž nebyla učiněna žádná vyšší nabídka, jednomyslně žádal za schválení, že tudíž lze právem považovati uzavřený pronájem za vyhovující místním poměrům ve smyslu § 13 čes. hon. zák.

Rozhoduje o stížnosti uvážil nss toto:

Stížnost spatřuje nezákonnost nař. rozhodnutí v tom, že při provedeném pronájmu honitby nebylo dosaženo nejvýhodnějšího využitkování honitby, a namítá v tomto ohledu, že zemský správní výbor nehodnotil správně dané poměry a nepovšimnutou nechal skutečnost, že by byl při

pronájmu honitby v P. ve veřejné liciaci docílen vyšší výnos, ježto tu bylo více nabídek a dosavadní nájemce Gustav B. sděliti dal s předsedou honebního výboru, že jest ochoten k přiměřenému zvýšení své nabídky.

Honební zákon nestanoví o způsobu využitkování společenstevní honitby ničeho jiného, než že toto využitkování státi se má se zřetelem na dané poměry. K odpovědi na otázku, ku kterým okolnostem dlužno při tom hleděti, dospěti lze jen zkoumáním účelu, jež zákon honební má na mysli.

Honební zákon ovládán jest myšlenkou, docíliti pokud možno racionelního výkonu myslivosti, zároveň však ochrániti zájmy zemědělské, vyžadující, aby nejen materiální výhody pro pozemky k honitbě patřící byly pokud možno velké, nýbrž také, aby hospodářství dle možnosti chráněno bylo před škodami.

Zda žal. úřad při řešení otázky, jakým způsobem by bylo honitbu co nejlépe využítovati, správně hodnotil dané poměry, nemohl nss po stránce věcné přezkoumati, ježto se v tom směru jedná o otázku skutkovou, nss však podle ustanovení § 6, odst. 1 zák. o ss vázán jest na skutkovou podstatu, z níž poslední instance administrativní vycházela.

Nss může tedy jen zkoumati, zda skutková podstata podle spisů administrativních zjištěná tvoří dostatečný podklad pro závěr žal. úřadem učiněný, po případě zda nař. rozhodnutí nespočívá snad na skutkové podstatě, která je v odporu se spisy. Takovéto vady nebylo však shledáno.

Jak vychází z administrativních spisů, byla nabídka Josefa W. penízem 2100 K nájemného nabídkou nejvyšší ze všech nabídek; okolnost ve stížnosti tvrzená, že Gustav B. dal s předsedou honebního výboru sděliti, že jest ochoten svoji nabídku, znějící na 1520 K, po případě zvýšiti, nemá ve spisech administrativních opory a nemohla by jako soukromé, zcela všeobecné a neurčité sdělení míti nějakého významu a to tím méně, když stížnost ani netvrdí, že sdělení to učiněno bylo také honebnímu výboru.

Ze správních spisů jde na jevo, že honební výbor vycházel z předpokladu, že daným poměrům nejlépe bude vyhověno, když honitba zadána bude místnímu usedlíku a že notoricky také převážná většina členů společenstva honebního si přeje pronájem honitby místnímu usedlíku. Tyto spisy zjištěné okolnosti poskytly žal. úřadu dostatečný podklad k závěru, že pronájem honitby z volné ruky místnímu usedlíku Josefu W., jenž ze všech uchazečů činil nejvyšší nabídku, odpovídal daným poměrům.

Okolnost st-li teprve při ústním líčení tvrzená, že Gustav B. svoji nabídku později zvýšil na 8000 K, jest nepřipustnou novotou, k níž dle § 6, odst. 1 zák. o ss přihlížeti nelze.

Ježto tedy administrativní řízení netrpí podstatnou vadou a nař. rozhodnutí neodporuje zákonu, bylo stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 1212.

Vyvlastnění: I. Úřad vyvlastňující pozemek za platnosti zák. z 11. března 1921 č. 100 sb. z. a n. nemusí vyšetřovati, zda je v místě bytová nouze. — II. * Zjištění, zda tu jsou státní pozemky k zastavení způsobilé, není předmětem oficiosního řízení podle § 5, odst. 1 zák. z 11.